

Първа мома. Моля Ви се, г-нъ Петковъ!
 Втора мома. Кажете ни най-новата си пъсень...
 Третата мома. Ихъ, какъ хубаво говорите на сказките, да се прехласне човѣкъ.

Наталия Каравелова (къмъ Венета). Нѣма да каже нищо, познавамъ го... Като се заинати, до утре да го молишъ нѣма да кандиса...

Ботевъ (очува разговора имъ, внезапно се решава, къмъ Венета). Кое искате? Кое Ви най-харесва?

Наталия (обидено извръща лице и се отдалечава).

Венета (радостно). Най-новото! Сигурно ще е най-хубавото...

Ботевъ (усмихва се и поклаща глава). Щомъ искате...

Христо Георгиевъ (отива къмъ него съ протегната рѣка). Добръ вечеръ, кѫде се губишъ, младий момко... Сякашъ не знаешъ кѫде е кѫщата ни... Трѣба да се виждаме на чуждо място, бива ли?

Ботевъ (тихо, къмъ него само). Да... Отдавна не сме се виждали. Оть оня мразовитъ день, преди близу една година, когато те молихъ да ми дадешъ на заемъ десетина лири. (Подава му рѣка).

Христо Георгиевъ (смутено). Нали ти отговорихъ да пишешъ на Найденъ Геровъ. Ако той бѣше порождителствувалъ, щѣхъ да ти дамъ...

Ботевъ. Бай Найденъ не се обади и азъ останахъ на пѫтя. Но миналото е минало. Да не го спомняме. Благодаря ти, бай Христо, за доброто, което ми стори напоследъкъ...

Георгиевъ. Правъ си. Още ми е криво, дето тогава не ти услужихъ. Кажи мисега, ако имашъ нужда отъ нѣщо? Да ти услуга?

Ботевъ. Достатъчно е това, което направи за назначението ми. Азъ се научихъ, че ти си издействуваля не само за Исмаиль, а и за тука.

Христо Георгиевъ (махва съ рѣка). Дребна работа. Оть тебе ще стане голѣмъ човѣкъ, Христо! Много хубави работи чухъ за дарбата ти... Поздравявамъ те! Какъ върви учението въ медицинското училище? Имашъ ли писмо отъ майка си? Обади ли ѝ се? Какво мислишъ сега да правишъ?

Ботевъ (тревожно). Защо?

Христо Георгиевъ. Какъ! Нима не знаешъ? Евлогий получи писмо още преди петъ дена. Дишката не ти ли го донесе?

Ботевъ. Не... Дишката сега е въ затвора... Сбилъ се е съ власи нѣкакви... Бай, Христо, моля ти се... Кажи ми истината...

Христо Георгиевъ (разперя рѣце). Горкиятъ бай Ботю! Добръ човѣкъ бѣше...